

Прошедше първо опредѣленно.

	БѢХЪ, АХЪ	глаго́лахъ
един.	БѢ, БѢ́ШЕ	глаго́ла, аше
	БѢ, БѢ́ШЕ	глаго́ла, аше
	БѢХОМЪ, АХОМЪ	глаго́лахомъ
множ.	БѢ́СТЕ, А́СТЕ	глаго́ласте
	БѢ́ША, А́ША	глаго́лаша, ахѹ.

Прошедше първо неопредѣленно.

	БѢЛЪ	ѣ́смь	глаго́лаахъ	ѣ́смь
един.	БѢЛА	ѣ́си	глаго́лаа	ѣ́си
	БѢЛО	ѣ́сть	глаго́лаа	ѣ́сть
		ѣ́смь		ѣ́смь
множ.	БѢ́ЛИ	ѣ́стѣ	глаго́лаахъ	ѣ́стѣ
		сѹть		сѹть

1) Второ-то единственно лице на прошед. първо совершенно прави и така: бѢЛЪ, ла, ло ѣ́си; глаго́лаахъ ла, ло ѣ́си. Но друга-та форма е по-стара и поправилна. Можеме да речеме и извѢЛЪ ѣ́смь и пр. такжеже и извѢЛЪ бѢ́ХЪ и преч. ТѢА прешедши са отаичавжтъ отъ първи-те по тѢа, че они показвжтъ дѣйствиѣ много-кратно, а тѢа еднократно. Всички-те глаголи почти можтъ да си имжтъ таквы двойны прешедши.